

Arrest

**nr. 118 220 van 31 januari 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 23 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 januari 2014 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN loco advocaat M. SAMPERMANS, in aanwezigheid van verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 oktober 2002 en heeft zich vluchteling verklaard op 25 november 2013.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 29 november 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 5 december 2013.

1.3. Op 12 december 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Vietnamese afkomstig uit Khan Hoa. In oktober 2002 kwam u naar België op uitnodiging van een vriendin. Toen uw visum verstreken was besloot u niet naar Vietnam terug te keren omdat de levensomstandigheden in België beter zijn. In 2008 leerde u uw man kennen en in juli 2009 kregen jullie een kind. Omdat u als illegaal het risico liep om naar Vietnam te worden teruggestuurd vroeg u in november 2013 asiel aan. Bij een terugkeer naar Vietnam vreest u dat u zich niet zal kunnen aanpassen en moeilijker werk zal kunnen vinden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Vietnam diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over Subsidiaire Bescherming zou lopen.

De door u aangehaalde vluchtmotieven, namelijk dat u bij een terugkeer naar Vietnam aanpassingsmoeilijkheden zou hebben en moeilijk aan werk zou geraken, zijn van persoonlijke en economische aard en ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève die voorziet in het verlenen van internationale bescherming aan personen die genoodzaakt zijn hun land van herkomst te verlaten omdat zij een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille hun nationaliteit, ethnie, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U was politiek niet actief, u behoort tot de religieuze meerderheid, u behoort als Kinh tot de etnische meerderheid in Vietnam en u bent nooit door de Vietnamese autoriteiten aangehouden. Dat u moeilijker werk zou kunnen vinden bij een terugkeer naar Vietnam is louter hypothetisch en kan niet worden beschouwd als een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling zoals gedefinieerd in artikel 48/4 § 2 b.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster vraagt blijkens het verzoekschrift de schorsing en nietigverklaring van de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van artikel 63 *juncto* artikel 39/2, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 39/2, §1, derde lid opgesomde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In wat kan beschouwd worden als een enig middel voert verzoekster de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Na een theoretische uiteenzetting over de zorgvuldigheidsplicht, stelt verzoekster dat de bestreden beslissing tekort komt aan de zorgvuldigheidsplicht, dat dit dan ook onbehoorlijk gedrag uitmaakt van de verwerende partij, dat het middel bijgevolg ernstig is.

In fine van haar verzoekschrift vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen, verzoekster de vluchtelingenstatus, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3.2. De Raad is van mening dat de motieven van de bestreden beslissing die leiden tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus pertinent zijn en allen steun vinden in het administratief dossier. Verzoekster laat echter deze concrete motieven ongemoeid. Verzoekster beperkt zich desbetreffend tot een theoretische uiteenzetting omtrent de zorgvuldigheidsplicht, doch gaat niet in op de concrete motivering dienaangaande. Deze motieven blijven derhalve gehandhaafd en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

3.4. Waar verzoekster *in fine* van haar verzoekschrift vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend veertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER